

Abstrakt

Tato diplomová práce analyzuje cílené zabíjení jako protiteroristický nástroj a vyhodnocuje jeho dopad na Islámský stát a al-Káidu ve dvou případových studiích, přičemž jedna je zaměřena na následky zabití vůdce Islámského státu Abú Bakra al-Bagdádího a druhá zkoumá zabití Usámy Bin Ládina. V této práci byla aplikována teorie dekapitace vedení a je představen akademický diskurz týkající se této teorie. Legální a morální aspekty cíleného zabíjení jsou v práci taktéž krátce rozebrány. Analýza kombinuje kvantitativní výzkum v podobě deskriptivní statistiky dat teroristických útoků a kvalitativní evaluaci jiných protiteroristických opatření, politických a společenských faktorů týkající se zkoumaných operací cíleného zabití. Práce potvrzuje některé obecné předpoklady z dosavadního výzkumu z oblasti teorie dekapitace vedení. Při provádění cíleného zabíjení je třeba brát v úvahu mnoho faktorů, jako je například stáří organizace či její struktura. Studie potvrzuje, že cílené zabíjení vysoce postavených vůdců teroristických organizací může mít vliv na zvýšenou míru sebevražedných útoků v krátkodobém časovém horizontu. Práce dále dokazuje, že cílené zabíjení nemá vliv na pokles úmrtí způsobených teroristickými útoky, může ale negativně ovlivnit operační kapacitu dané teroristické organizace.